

Knox minnessten på Lusketorp.

Knox och hans minnessten

Den här stenen restes för 105 år sedan av en märklig man som hette Magnus Jansson, men kallade sig för Knox, varifrån han fick det namnet har jag ingen aning om. Knox bodde i en by som heter Lusketorp på Timbonässkogen, som hör till Timbonäs hemman i Gräsmark. Han var i många avseenden en märklig man, han var något av en tusenkonstnär.

Stenen reste han till minne av att åsken slog ned på den plats som stenen står och dödade två kor för honom, och på stenen står följande: År 1870 d 12/8 slog åsken död två kor. M.J.S.L., vilket betyder Magnus Jansson Lusketorp. Han byggde sig också en liten bäckkvarn uppe i Lusketorp i en bäck som heter Björntjärnsbäcken, och själva vian till kvarnen tog han från Larbäcken i Norge, den låg kvar långt efter det att kvarnen försvunnit, på vian stod följande inskription:

Från Larbäcken Norge kom jag hit till Björntjärnsbäcken Sverige.

En gång gick han på kyrkogården i Gräsmark och tittade på gravarna, då fick han se att de rest en pampig minnessten över en avliden kommunalman, han sade då till en

som arbetade på kyrkogården: »Att de reste stenen över sån där». Det är väl inte så konstigt blev svaret, du reste en sten över dina kor, då svarade Knox: »Dä va i alla fall ärliga djur det!»

Nu är det inte mycket som minner om Knox och hans bedrifter, tiden har plånat ut allting, men uppe i Lusketorp på den plats där han hade sin kvarn ser man rester efter dammen och en kvarnsten ligger det också kvar, och i själva hålet i kvarnstenen har det växt upp en björk, stenen beskyddande om dess rot. Han var också snickare och det finns nog en del skåp och stolar kvar efter honom, och vid finngården Savolaxtomta som han bodde på in i det sista finns det ett solur kvar som är inhugget i en stor flat sten. Jag minns honom dunkelt, men en vinterdag kom han åkande på en träspark, en lång rock hade han på sig och en grov läderrem runt midjan. Han gick ur tiden i början av 20-talet, men stenen står kvar mitt i vilda skogen intill en väg som en gång var farbar, men även den är snart ett minne blott.

Janne Lundman